

I förklar sig dag ifrån dag, På jorden jag ä
mer någon tröst. :.

11. Mina kinder de blekna och förvisna som bl,
När affurit uppå ången det är :. Ty werlden
för mig hon är en förjande S, Sen jag mistat
wännen som war m så får.

12. Den wännen för min ägon han synes så
fön Långt skönare än blomman uppå ång :.
Sag gerna' wille waga hela mitt lif, Blott jag
finge äga min utwalde wän. :.

13. Gud nåde den flicka i werlden är född,
Och af kärter beswärader är :. Ty det är det
swäraste på hela denna jord
att för får.

Men sen som had
har en wän jag aldrig
sänka blir min. :.

15. Gud nåde de flickor som bedragna nu bli,
Uti werlden, utaf Gosar så mång :. Ty det är
en sorg som aldrig glömmes bort Om lifstiden
blir aldrig så lång. :.

En ny och mycket bmma Kärleks-Wisor.

Den Första:

En wisa will jag sjunga,

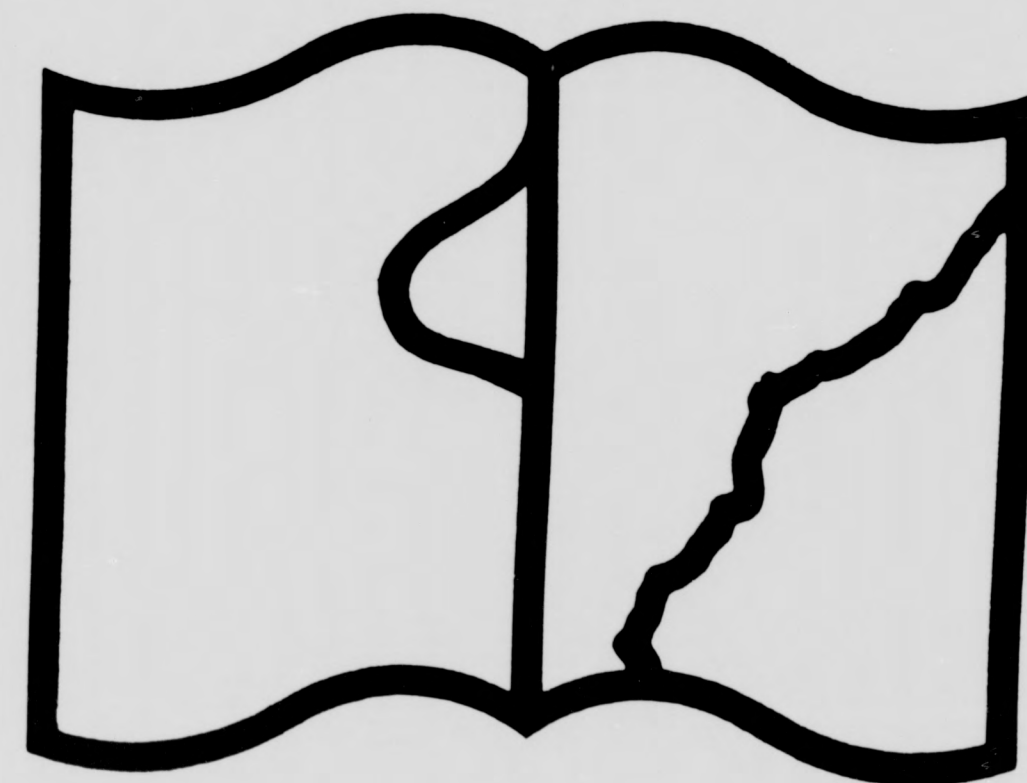
Den Andra:

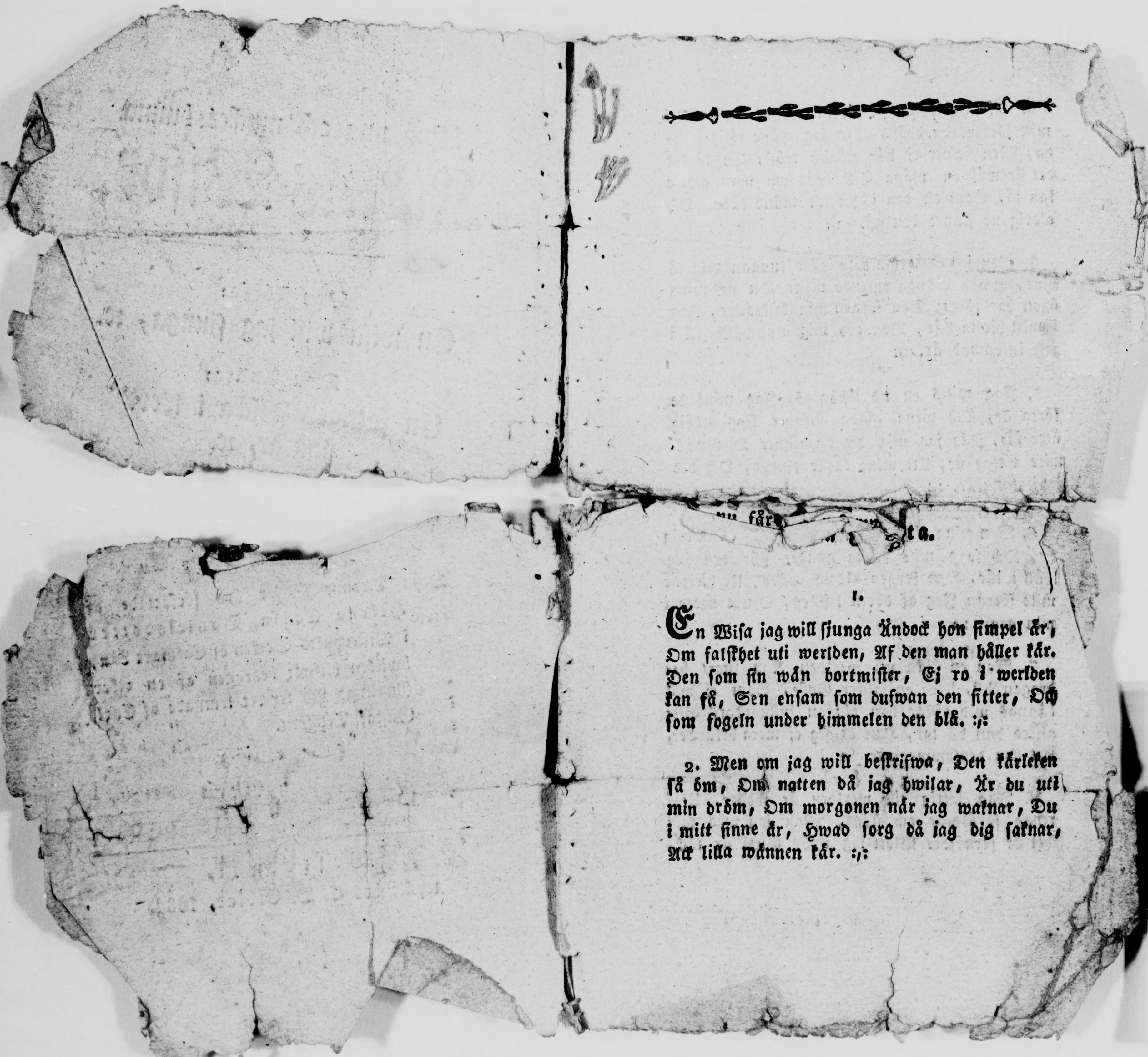
En fattiger flicka i werlden
jag är, &c.

Lia Me lodier.

Desa Twenne
Helena Cajsa Danielsdotter
i Misterhults Socken af Calmare Län,
hvilken blifwit bedragen af en riker
Yngling. På trycket lemnade af Carl
Gustaf Tellgren.

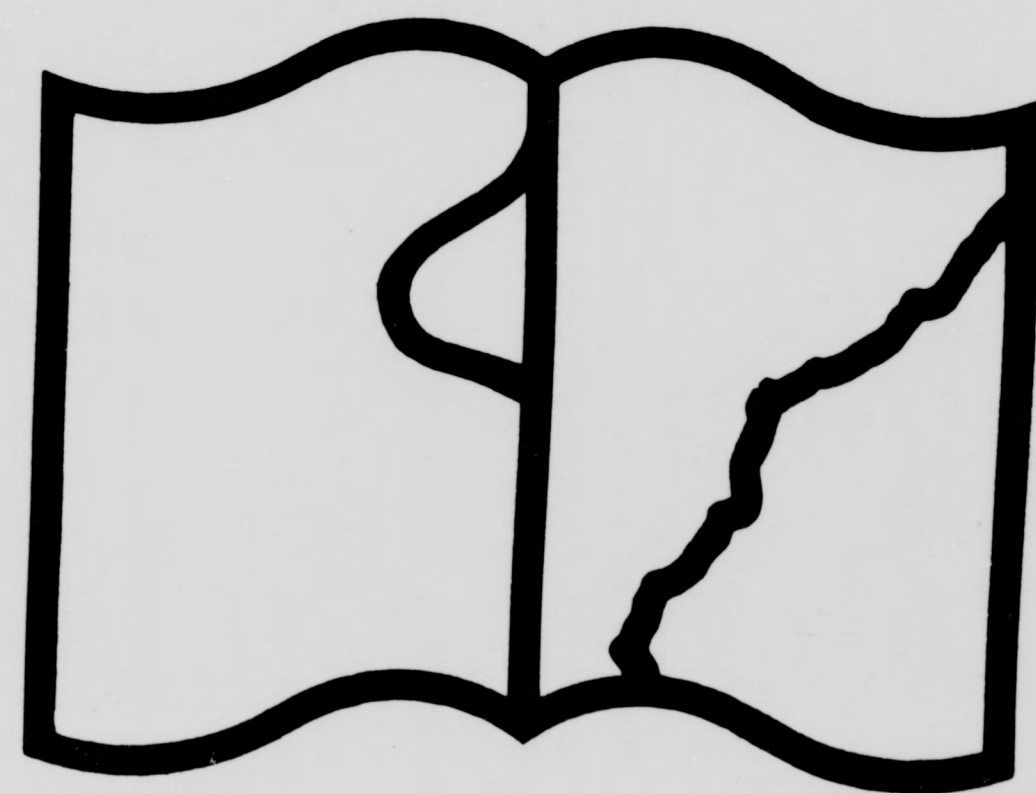
Westermif,
tryckte hos E. D. Ekblad, 1834.

1.
En Wisa jag will siunga Åndock hon simpel är,
Om falskhet uti werlden, Af den man håller tår.
Den som sin wån bortmister, Ej ro i werlden
kan få, Sen ensam som duswan den sitter, Och
som fogeln under himmelen den blå. :/:

2. Men om jag will beskrifwa, Den kärleken
så om, Om natten då jag hwilar, Är du uti
min dröm, Om morgonen når jag wagnar, Du
i mitt sinne är, Swad sorg då jag dig saknar,
Att lilla wännen tår. :/:

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text

3. Af ångslan mitt hjerta mände swida till
mitt förqvåfda bröst, Men jag måste tåligen li-
da, Men finner ej här någon tröst, Ty kärlek
det är wäl en plåga Till den som man aldrig
kan få, Som eld den i hjertat mänd låga, Och
aldrig ur sinnet kan gå. ::

4. Men jag kan ej uttala Med tungan min så
bmt, Swad många tusende tårar Du ur mina
ögon har tömt; Den sorgen mig försträcker, Jag
i mitt hjerta bär, Den oro mig uppväcker Då
jag insomnad är. ::

5. Jag minns en tid tillbakas, Jag minns de
förra år, Och mina glada stunder Jag aldrig
åter får, När jag mig det påminner O Gud!
Mitt mittne år, Att mina tårar rinner, Och det
i hjertat står. ::

6. Men mina glada dagar långt borta från mig
är, Och sorg mitt hjerta gnager För den jag
hållit kär, Den sorgen aldrig rydes, Ur hjertat
mitt förrän Jag af döden trykes, Djupt neder i
min graf. ::

7. Men en stida uti werlden Kan snart be-
dragen bli, Utas en falsk Gefe, Som ej vill
kännas wid, När han olyckan fullbordat, Sitt
affted han då tar, Han är sig ej mera bekänder,
Att han densamme war. ::

8. Jag fattig till werlden är födder, Utas
ringa föräldrar och släkt, Men jag med min
lott är förnöjder Blott jag inför Gudi är tåkt,

Han som oss alla vill hjälpa Och ingen förskju-
tit ännu, Fast jag utas wänner förslönder,
Men icke förslönder hos Gud. ::

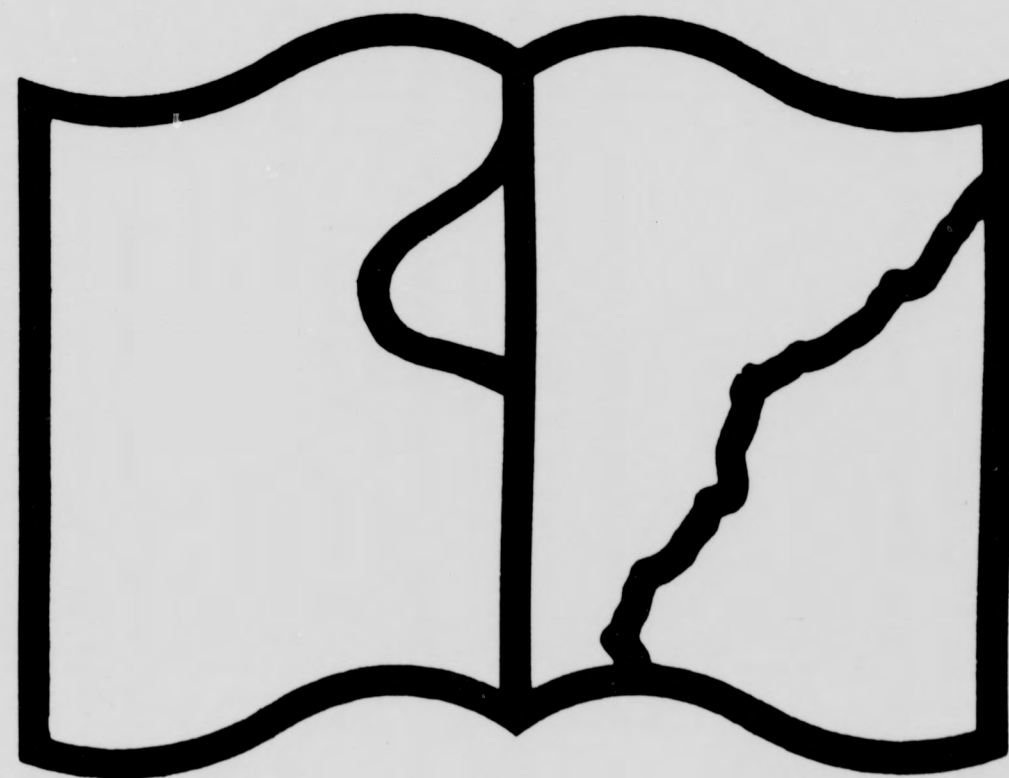
9. Men det synes wäl tungt till att lesa Och
af fattigdom hafwa besvär, Men uti det stånd
är wäl flera, Liksom jag och ej rikare är, Men
jag hoppas att få ärfwa, En rikare lott inför
Gud, Om jag så i werlden kan lesa, Och så
kunde följa hans bud. ::

10. Jag är så i werlden föraktad För det jag så
fattiger är, Men icke af Herren förkastad, Ty
de ringaste han håller kär, Men snarlig den ti-
den försvinner, Fast han så beswärliger är,
Gud gifwe min önskan framhinner, Stor sorg i
mitt hjerta jag bär. ::

11. Men nu får jag ensam vara Som
ett borttappadt får Och på mina bleka kinder,
Åstorka mången tår, Ty wänner dig uppretar
Att vara wred mot mig, Min Gud han det må
weta Swad det högt smärtar mig. ::

12. Mig sjelfwer må jag lifna Bid foglarna
små Som under himmelens skyar, Ej hemwist
hafwa må, I werlden får jag flyta, Som watten
kring en sten, Mitt brödb af andra bröta, Och
mig ofta det förment. ::

13. Gud lär mig att tåligen lida Bland wänner
och owänner här, Fast jag ibland dem mände
strida, Och hafwa mång tusend besvär Ty men-
niskor de wilja mig föröfra Och komma mig up-

på fall, Men jag dem ej ondt skall göra, Utan
tåligen lida här skall.

14. Men de wänner som bäst hafwa varit,
Fördrifwa blifwa till slut, Det hafwer jag ofta
erfarit, Men jag lemnar hånden till Gud, Han
som oss alla skall dömma, Att för sin himmelska
rätt, Af oss han då ingen förglömmar, Gud gif
we wi Nåden förtjent.

15. Men den rife i werlden kan lefwa Och
glädja sig uti sin tid, Men mången i synd sig
inneswar Och glömmar den himmelska frid, De
rusa i werlden så wida, Att med sitt förgångs
liga gods, Men på andra grafwens sida, Dem
möta ett swårare kors. ::

lat star. ::

Den Andra.

En litiger Glida i werlden jag är, Som jag
sielfwer och andra wäl wet :: Men jag i mitt
hierta har fäst Den tröst att Herren wälsig
nar min del. ::

2. En wän jag har älskat af ritare stånd, Den
wänner jag aldrig kan få :: Men Herren han
mig hjälper att glömma Den sorg som i mitt
hierta består. ::

3. Den sorgen som uti mitt hierta består Den
oroar mitt sinne så hårt :: Och det är för en

wän jag älskat så högt, Det grämer mitt hierta
så swårt. ::

4. Den wänner har fångslat mitt hierta så
swårt, Långt swårare än någon det kan tro ::
Den kärlek han är lit en frätande eld, Som uti
mitt hierta will bo. ::

5. Så blodet i hwar ädra sig rbres uppå
mig, Och hiertat det swider i mitt bröst :: Men
Herren i himmelen har lofwat mig det, Att han
wille sända mig tröst. ::

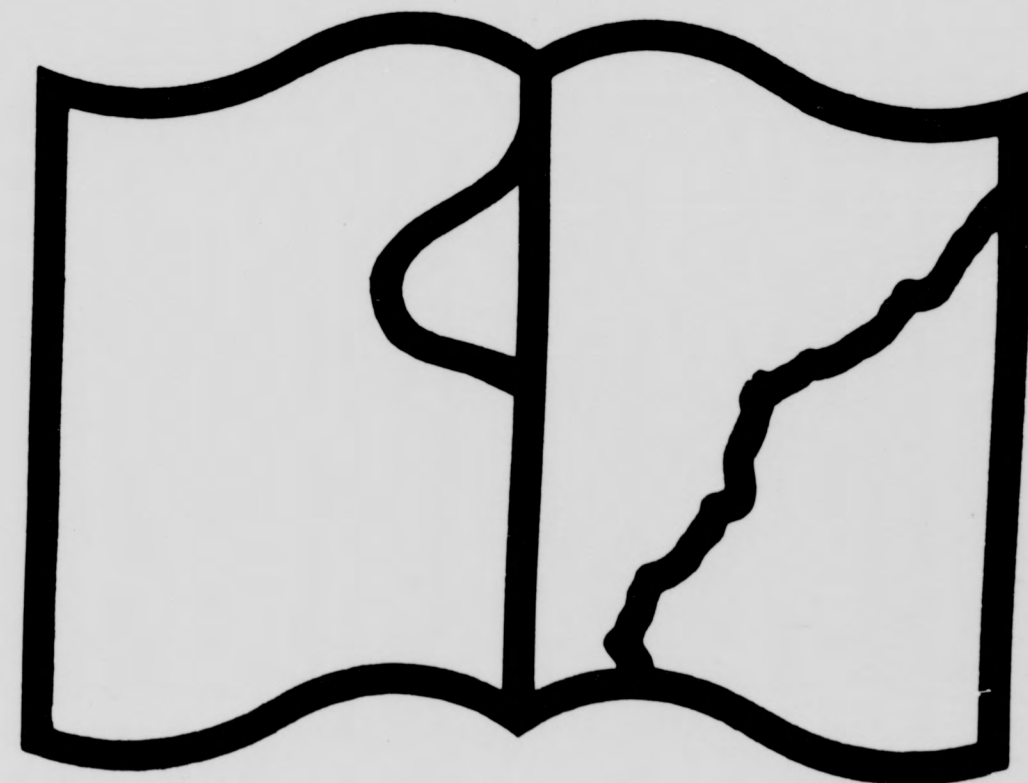
6. Hwar gång jag dig får si, mitt hierta
brista må, Uti hundra de stöcken, så små :: Ty
det är omöjligt i werlden Att du ur mitt hierta

andra sig. ::

8. En börda så tung mitt hierta jag bär,
Satt osynlig uti werlden, In är :: Men jag hop
pas wi räddas i himmelens höjd, Gud gifwe wi
räddades der. ::

9. Mina lärar de stöta utaf ögonen på mig,
Ellsom watten uti bäckarna små :: Ty aldrig i
werlden kunde jag tro, Att så stor sorg framsbr
mig skulle stå. ::

10. I werlden jag lefwer med många plågor,
Så mina ögon nedtrycka mitt bröst :: Min ångs

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbinding
Damaged text

Ian förklar sig dag ifrån dag, På jorden jag ei
finner någon tröst: :;

11. Mina kinder de blefna och förvisna som bl,
När affurit up på ången det är :: Ty werlden
för mig hon är en förjande S, Sen jag mistat
wännen som war mig så kär.

12. Den wännen för min ägon han synes så
skön Långt skönare än blomman up på ång ::
Sag gerna' wille waga hela mitt lif, Blott jag
finge äga min utwalde wän. ::

13. Gud! nåde den flida i werlden är född,
Och af kärlek beswårader är :: Ty det

Den Andra.

1. En fattiger flida i werlden jag är, Som jag
sielfwer och andra wäl wet :: Men jag i mitt
hierta har fäst Den tröst att Herren wälsig
nar min del. ::

2. En wän jag har älskat af rikare sländ, Den
wännen jag aldrig kan få :: Men Herren han
mig hjälper att glömma Den sorg som i mitt
hierta består. ::

3. Den sorgen som uti mitt hierta består Den
oroar mitt sinne så hårt :: Och det är för en

än jag älskat så högt, Det grämer mitt hi
så swårt. ::

4. Den wännen har fånglat mitt hierta så
swårt, Långt swårare än någon det kan tro ::
Den kärlek han är lik en frätande eld, Som uti
mitt hierta will bo. ::

5. Så blodet i hwar ådra sig röres up på
mig, Och hiertat det swider i mitt bröst :: Men
Herren i himmelen har lofwat mig det, Att han
wille sända mig tröst. ::

6. Hwar gång jag dig får si, mitt hierta
brista må, Uti hundrade stycken, så små :: Ty
det är omöjligt i werlden Att du ur mitt hierta
S ::

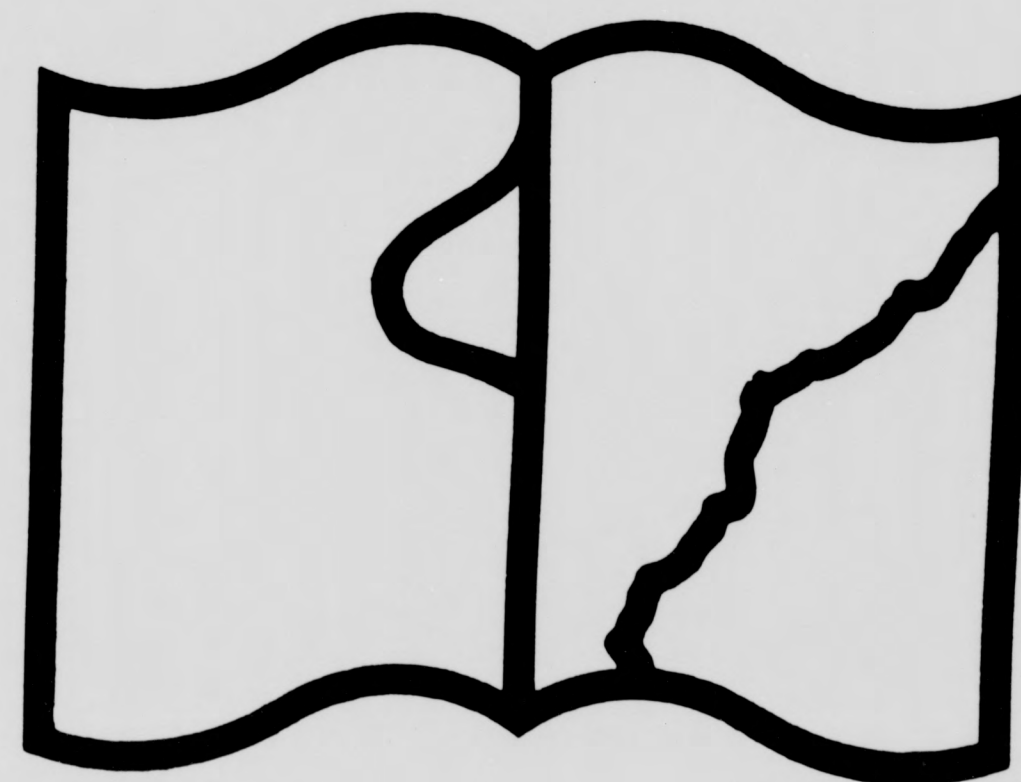
Andra sig. ::

Men det rår jag ei

8. En hörda så mitt hierta jag bär,
Satt osynlig uti werlden. En är :: Men jag hoppas
på wi räddas i himmelens höjd, Gud gifwe wi
räddades der. ::

9. Mina tårar de flöta utaf ägonen på mig,
Lifsom watten uti bäckarna små :: Ty aldrig i
werlden kunde jag tro, Att så stor sorg framför
mig skulle stå. ::

10. I werlden jag lefwer med många plågor,
Så mina ägon nedtrycka mitt bröst :: Min ångs

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text